

[Leif Hermann]

Marianne Jelved smukt har lagt forudsætningerne for.

Men det gør miljøministeren ikke i sin handlingsplan. Miljøministeren fremhæver tværtimod, at »erfaringerne fra Vesttyskland« – hvis jeg må tillade mig et citat fra side 15 i handlingsplanen – »viser allerede nu«, altså allerede nu, i 1987, den 30. oktober, hvor sommeren ophørte, »at omkostningerne ved NO_x-begrænsningen er lavere end oprindeligt antaget. Derfor er det sandsynligt, at det vil blive billigere at gennemføre handlingsplanen, end det er forudsat i planens økonomiske beregninger.« Og så kan hr. Niels Anker Kofoed, fru Marianne Jelved og energiministeren stå og lade, som om det ikke står der. Det tyder unægtelig på, at der ikke er enighed i regeringen.

Det fører mig frem til at stille miljøministeren det spørgsmål: Er miljøministeren enig med energiministeren og med hr. Niels Anker Kofoed, navnlig når hr. Niels Anker Kofoed siger: Dette har stort set ingen betydning for det danske miljø? Nu er det muligt, at det er en hentydning til, at det måske ikke direkte har nogen betydning, men har det da ikke indirekte betydning, når miljøministeren selv siger, at det har væsentlig betydning, hvordan vi selv opfører os, når vi går ud og forlanger, at andre, som eksporterer deres forurening til os, skal give sig til at foretage begrænsning?

Dernæst vil jeg gerne spørge fru Marianne Jelved: Hvad er det i grunden, fru Marianne Jelved ikke kan gå ind for i SF-S-dagsordenen? Det fremgår nemlig af vores dagsorden, at Folketinget skal have en statusrapport – godt nok siger vi: ved udgangen af 1989, og fru Marianne Jelved siger i 1990 – og det er oven i købet angivet, at der kan foretages en revision af målsætningen i forbindelse med fremlæggelsen af den statusrapport. Nu ved fru Marianne Jelved formentlig også godt, at den teknologiske udvikling på dette område går vældig stærkt for tiden, og derfor er kravet om en statusrapport selvfølgelig kommet ind. Er det i realiteten kun det, at Det Radikale Venstre ikke længere ønsker at vedstå, at det er eller har været en del af det såkaldt grønne flertal, altså at Det Radikale Venstres såkaldte frihedsbrev på miljøbeskyttelsesområdet intet er værd?

Det er forunderligt, at fru Marianne Jelved nu for anden gang i dag fremsætter et dagsordensforslag, som i realiteten ikke indeholder

noget som helst, der ikke kunne dækkes af det, der står i S-SF-dagsordensforslaget.

For at forsvare sig må fru Marianne Jelved lægge de mest pessimistiske forudsætninger til grund for sin egen dagsorden. Fru Marianne Jelved ville nemlig ikke, som hun siger, udsende det budskab herfra, at det eventuelt kunne komme til at koste 1,7 mia. kr. mere i investeringer. Igen er det denne forsnævrede betragtning, der handler om, at hvis vi kommer til at ofre 1,7 mia. kr. mere, så gør det ikke noget særligt indtryk, for så får vi kun mellem 7 og 10 pct. ekstra rensning. Jamen jo bedre vi står, for at citere miljøministeren igen, jo mere kan vi forlange af de andre.

Det er rigtigt, at for det danske miljø er det ikke den danske forurening, der er den værste, det er den, der kommer til os udefra. Det er derfor, det er afgørende, at vi stiller de skarpeste målsætninger op. Når vi så oven i købet i vores dagsorden har indbygget mulighed for en revision – selvfølgelig under hensyn til den teknologiske udvikling og under hensyn til de tekniske og andre økonomiske muligheder, der foreligger på revisionstidspunktet – så forstår jeg slet ingenting.

Men lad mig så stille fru Marianne Jelved et helt konkret spørgsmål: Betyder den radikale dagsorden, at Danmark kan tage ned til Genèvekonventionen og tilslutte sig Vesttysklands 30 pct.-krav, sådan at vi skal have nedbragt forureningen med 30 pct. i 1995? Betyder den det? For det betyder i hvert fald SF-S-dagsordenen at Danmark nu kan gøre.

Miljøministeren behøver altså ikke at sidde, om jeg så må sige, og fedte, næste gang der er møde i Genèvekonventionen.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Hr. Leif Hermann var lidt bekymret over, hvad jeg sagde om, hvor meget det betød eller ikke betød.

Det, jeg sagde – eller i hvert fald det, jeg mente, hvis jeg ikke udtrykte mig klart nok – er, at vores foranstaltninger alene har meget ringe effekt. De foranstaltninger, vi foretager på et større plan, vil så have effekt, men enegang har meget ringe effekt. Det var det, jeg mente.

Må jeg så sige om teknik, at man kan selvfølgelig vælge den strategi, som hr. Leif Hermann nævner: Der er en fin teknik på vej, den er så